

Eläinten vanhainkodissa nautitaan kaikista elinpäivistä

Koira oli aiemmin kävellyt ”selällään”. Se ei ollut tiennyt olevansa koira.

Nyt Fiia on vuoden opetellut neljällä tassulla kävelyä. Ja hännän heilutusta. Ja se haukkuu!

Fiia istuu eläinten vanhainkodin päärakennuksen rappusilla ja tutkailee tulijoita - antaa joidenkin silittä, joitain se pötkii pakoon nurkan taakse.

Kukko on jo kiekunut ja Lahja käyskentelee arvokkaasti hieman sivummalla muista. Lahjan turkki on keltartunut ja olkiakin roikkuu takamuksesta, mutta se ei haittaa. Lahja hakeutuu pehmeään heinäsuovaan ja asettuu makuulle. Sieltä se seuraa lähistöllä liikehtiviä kukkoja, kanoja, kalkkunoita, hampaita kivasti loksutellen. Lahjalta on elinvuosia takana jo 15 vuotta.

Se on tuplannut lampaan tyyppillisen eliniän.

Ylistarossa Suomen ainossa eläinten vanhainkodissa, pihanurmella, eläintenhoitajat **Timo** ja **Eeva-Riitta** ulostuttavat marsua. Vanhuudenvaihoista kärsivä kuusivuotias **Eetu** sai lääkärireissulla lepotuskehotuksen, koska Eetun papanat eivät enää tulleet itsestään.

Eetulle on tullut kummasti lisää elinaikaa, sillä vanhainkodissa tyhjenetään joka päivä marsun suoli, hoidaan kortisonilla ja Eetu pääsee onnellisena vipeltemään omaan kaksioonsa.

Elinaikaa niin kauan kuin eläin ei kärsi

– Mistä sitä tietää kuinka vanhaksi mikään eläin elää, kun niille ei ole annettu mahdollisuutta elää. Kun eläin ei ole enää hyödyksi, se yleensä ei enää saa elää, pohtii eläinten vanhainkodin Wanhan Markin perustaja **Liisa-Cristiina Laaksonen** ja taputtaa pihapiirissä vapaasti laiduntavaa 31-vuotiasta ponia, **Nollia**. Nollin on tehnyt elämäntyönsä näyttösponina. Lapset ovat rastsastaneet sillä. Sitten sillä on vain ”yksipäivä” tullut mitta täyteen, eikä se ole suostunut ottamaan enää askeltakaan. Nyt ponivanhus käyskentelee vanhainkodin pihalla nauttien kesäpäivästä.

Keraamikko **Liisa-Cristiina** ja taiteilija **Heikki Laaksonen** myyvät Wanhassa Markissa omia taideteoksiaan, tauluja, kortteja, tonttuvia, enkeleitä, yms., jotta saavat pitää eläinten vanhainkotiä.

– Lisäksi teemme saunasaippuasarjaa ja myymme sitä ympäri Suomea. Mitä varmemmin meillä kauppa käy, sitä enemmän me voidaan ottaa tänne eläimiä ja myös sijoittaa niitä lisää sijaiskoteihin.

Eetu eläinlääkäri Eeva-Riitta Hartikaisen hellässä syleilyssä.

Liisa-Cristiina ja Heikki Laaksonen ovat pitäneet eläinten vanhainkotiä vuodesta 1999 lähtien.

Nöffi on hieman lihonut, kun pääsi vanhainkotiin.

Liisa-Cristiina kertoo, että eläimet saavat olla vanhainkodissa niin kauan kuin eläin ei kärsi.

Annetaan tyttö hyvään kotiin

Liisa-Cristiina Laaksonen taitaa olla niitä viimeisiä lapsia Suomessa, josta on ollut Helsingin Sanomissa ilmoitus, että annetaan tyttö hyvään kotiin.

Ilmoituksen perusteella kasvattivanhemmat olivat sitten hakeneet kaksiviikkoisen vauvan.

Kun tyttö sai viisivuotiaana tietää, että äiti ja isä eivät olekaan hänen oikeita vanhempia, hän oli mennyt Helsingin Hietaniemen hautausmaalle ja tehnyt siellä tonttuisen oman perheen, äidin, isän, papat ja mammat.

Liisa-Cristiina arvelee tämän asian osaltaan vaikuttaneen siihen, että hänelle ovat eläimet rakkaita.

– Tonttujen kautta olen elänyt sellaista elämää, jossa on ollut myös aina eläimiä mukana.

Meillä on täällä Wanhassa Markissa paljon tonttuvia

ja mä teen tonttuvia savesta ja mä näen tonttuvia. Tonttumaailma on paikka minne voin mennä, jos on huono olo. Nyt sana on levinyt tonttuisista ja meillä käy paljon asiakkaita Norjasta ja Islannista, missä myös uskotaan tonttuihin. Tämä on tonttutalo, täällä ovet aukeaa ja kuuluu ääniä, 200 vuotta vanhan rakennuksen emäntä kertoo.

Espanjassa pitkään asunut Liisa-Cristiina Laaksonen ihastui siellä aasian vanhainkotiin ja ajatteli perustaa eläimillä eläinten vanhainkodin Espanjaan, mutta suunnitelmat muuttuivat, kun hän kohtasi nykyisen miehensä Espanjassa. Ja niin siinä vain kävi, että he muuttivat Suomeen ja olivat pian Ylistarossa vanhan kartanon asukkaita.

Possu asui aiemmin rivitalossa

Monenlaisia tarinoita vanhainkodissa kohtaa. Rakennuksen takana aitauksessa käyskentelee ravihevosiä, hevosia, jotka eivät ole enää olleet tuottoisia. Mini-possu

31-vuotias poni rakastaa erikoisesti porkkanoita.

Lahja lonksutteli hampaita aivan mummojen ja pappojen tapaan. Lahja on tullut vanhuuden päivillään melko säikyksi ja haluaa olla omissa oloissaan.

Nöffi, kylläkin lähes satakiloinen, järjestää oljista itselleen pesää ja heittäytyy sitten niiden päälle maata. 15-vuotias possu on kova siustamaan tallia, se siirtelee esineitä minne itse haluaa ja muuttaa aina tallin järjestystä. Nöffille on koittanut reilu vuosi takaperin ihmeellinen vapaus, kun se

tuli omistajan sairauden takia vanhainkotiin, sillä Nöffi on asunut koko elämänsä rivitalossa.

Eläimet, jotka ovat tulleet ihmisten mielestä hyödyttömiä, ovat onneksi päässeet viettämään eläkepäiviä Laaksonen parsikunnan hellään huomaan.

Wanha Markki on vie-

railijoille avoinna kesäisin 31.8. saakka. Maanantaisin talonväki haluaa olla omissa oloissaan, eikä ota vastaan vierailijoita, muina päivinä asiakkaat ovat tervetulleita alkaen klo 11. Muina aikoina palvellaan ainoastaan ryhmiä.

ANITTA KOLEHMAINEN

Kilpikonna jätetty heitteille?

Maakilpikonna löytyi lauantaan Torniossa, Viidankadulta.

Eläin toimitettiin maanantaina Tornion Zooplaanet eläinkauppaan, mistä tiistaina edelleen eläinsuojeluvuorjo **Tiina Jokelaiselle**.

Maakilpikonnaa säilytetään 14 vuorokautta löytöeläimenä, minkä jälkeen sille aletaan etsiä kotia.

Tiina Jokelainen sanoo, että kilpikonnahan on voinut lähteä omille teilleen omistajan tietämättä, mutta, että aivan liian paljon ihmiset jättävät kesällä eläimiä heitteille.

– Tämä kilpikonna ei olisi elänyt vapaana luonnossa

Maakilpikonna löysi Viidankatu 25:n takapihalta Jukka Alkku, joka hoiti kilpikonnin turvaan. Kiitos siitä!

montaa päivää, hyvä kun se toimitettiin eläinkauppaan.

Maakilpikonnasta ja myös kaikista muista kadonneista

eläimistä voi kysellä Tiina Jokelaiselta puh. 0400 873 665 tai Juntin eläinlääkärin puh. 0400 884 398. (AK)